

Μεγάλη Όπερα τοῦ Χικάγου

2 Σεπτεμβρίου.

Ὁ κύκλος τῆς κιμωλίας, φοβερόν καὶ σπαρκατικόν μελόδραμα τοῦ Σόγκ-Σίγκ.

Πρόσωπα: Ὁ διοικητὴς Σίγκ Σόν-Σίγκ
 Χήρα Μά Τόμ-κί-Κόγκ
 Χασσάγ, ἡρώς Βό-Κέ-Βά
 Φοβερόν ζῶον Χάν-Πί.

Ἡ ὀρχήστρα ἀποτελεῖται ἐκ βιολίων, κυμβάλων, τυμπάνων καὶ ντεφίων. Μελωδία δὲν ὑπάρχει, τὰ ὅσματα ἀπαγγέλλονται μεγαλοφώνως καὶ ὁ θόρυβος τῶν ὀργάνων εἶνε καταπληκτικός. Τὸ κείμενον τοῦ μελοδράματος ἀποτελεῖ μογγολικὴ τις παράδοσις. Δύο μητέρες διαμφισβητοῦσι τὴν κατοχὴν ἐνὸς παιδίου· ὁ δικαστὴς χαράσσει κύκλον διὰ κιμωλίας, αἱ δύο δὲ γυναικες δέον νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν κύκλον προσπαθοῦσαι τίς ἐξ αὐτῶν νὰ ἐλκύσῃ ἔξω τοῦ κύκλου τὸ παιδίον. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀληθὴς μήτηρ ἀρνεῖται νὰ μετάρχη τοῦ πειράματος, νέος δὲ Σολομών ὁ δικαστὴς ἐκχωρεῖ εἰς αὐτὴν τὸ παιδίον. Τὴν ἄλλην γυναῖκα κατασπαράσσει ἐν τοῖς πρῶτοις κινήσεσιν εἰς 135 τεμάχια τὸ φοβερόν θηρίον. Τὸ ζῶον, μετὰ τὴν παράστασιν, ἐξέρχεται εἰς τὴν σκηνὴν καὶ χαίρετι τοὺς θεατάς. Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ κινεζικόν μελόδραμα ἐπιτύχη ἐν Ἀμερικῇ, ὁ Σόγκ-Σίγκ προτίθεται νὰ φέρῃ ἐκ Κίνας θίασον ἐξ ἀληθῶν ἡθοποιῶν.

—κ.—

ΑΓΩΝ ΚΑΛΛΟΥΣ

Οἱ ἀγῶνες κάλλους ἢ καλλιστεῖα, ὡς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐκαλοῦντο, δὲν εἶναι ἐφεύρεσις τοῦ αἰῶνος ἡμῶν. Οἱ Ἕλληνες, οἵτινες ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τὸ κάλλος ἐλάτρευον, ὥρατον περὶ τοιοῦτου ἀγῶνος μῦθον ἔπλασαν, τὸν τῆς κρίσεως τοῦ Πάριδος, καὶ εἰς πολλὰς πόλεις Ἑλληνικὰς λαμπροὶ ἐτελοῦντο ἀγῶνες *Καλλιστεῖα* καλούμενοι. Τοὺς Ἕλληνας ἐμιμήθησαν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ τοῦτους ὁ μεσαιὼν, καθ' ὃν ἰδίᾳ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ, εἰς τοὺς μεγάλους ἀγῶνας τῶν ἵπποδρόμων, ἡ καλλίστη τῶν παρισταμένων δεσποινῶν ἐδίδε τῷ νικητῇ τὸ γέρας.

* *

Εἰς τὸν ἀρχαῖον πεζὸν καὶ μέχρις ἀρχαίας πρακτικὸν αἰῶνα ἡμῶν τοιοῦτοι ἀγῶνες, μεγάλοι καὶ ἐπίσημοι, οὓς νὰ δύναται νὰ μνημονεύσῃ

ἡ ἱστορία δὲν ἐτελέσθησαν. Δειλαὶ τινες μόνον ἀπόπειραι ἐγένοντο ὅπως αἱ ἐν χοροῖς, ἐν οἷς κυρίαι παριστῶσαι ζώσας εἰκόνας (*tableaux vivants*) ἐπιτρέπουσιν ἢ μάλλον προκαλοῦσι τὴν περὶ τοῦ κάλλους αὐτῶν κρίσιν τῶν ἀνδρῶν, ἀτελὴς τις ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ φωτογραφικῶν εἰκόνων ἀγὼν κάλλους καὶ πλέον οὐ. Ἀπὸ τινων ὁμῶς ἐτῶν οἱ ἀγῶνες οὗτοι ἤρξαντο τιθέμενοι, ὡς φαίνεται, εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Καὶ πρώτη δοῦσα τὸ σύνθημα ὑπῆρξεν ἡ καλλιγύναιξ Οὐγγαρία, ἥτις τὸ δεύτερον ἤδη τὸ παρελθὸν ἔτος τὰ καλλιστεῖα αὐτῆς ἐτέλεσε.

Ἦδη μακθάνομεν, ὅτι ἐν Σπᾶ, τῇ ὥραιᾳ τῶν λουτρῶν, τοῦ χαρτοπαιγνίου καὶ τῶν παντοειδῶν διασκεδάσεων πόλει τοῦ Βελγίου, λαμπρὸς ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῇ ἀγὼν κάλλους καὶ δὴ κατὰ πρωτοτυπώτατον τρόπον καὶ κατ' αὐστηροτάτους κανόνας.

Εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐκαλοῦντο νὰ συμμεθέωσι πάντες οἱ τύποι καὶ πάντα τὰ χρώματα τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς, πλην ἐννοεῖται τῆς τῶν αἰθιόπων, καὶ τοι λέγεται, ὅτι καὶ αὕτη ἔχει τὴν Ἀφροδίτην τῆς Σημειωτέον ὁμῶς ὅτι, ἂν ἀπαγορεύεται εἰς τὰς Αἰθιοπίδας νὰ διαγωνισθῶσι, δὲν ἐφαρμόζεται ὁμῶς τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰς κινεζοχόους, δι' ὃ καὶ αἱ Εὐρωπαῖαι θὰ εὖρον ἴσως ἐπικινδύνους ἀντιζήλους μεταξὺ τῶν Κινεζιδῶν, Ἰαπωνιδῶν καὶ Αἰγυπτίων. Ἀτυχῶς τὸ πρόγραμμα οὐδὲν ἀναφέρει περὶ τῶν ἐρυθροδέρμων.

Αἱ αἰτήσεις πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἦσαν ἀμύητοι, ὡς φαίνεται. Μέχρι τοῦδε, ἡ εἰδικὴ ἐπιτροπεία κριτῶν, ἡ ἐπιφορτισμένη νὰ κρίνῃ περὶ τῶν προσόντων, τῶν δυναμένων νὰ διαγωνισθῶσι, ἐνέκρινε περὶ τὰς 100 ὥρας. Τὸ πρόγραμμα ἀπαιτεῖ παρὰ τῶν διαγωνισσομένων κάλλος φυσικὸν ἄμειπτον, χωρὶς ὁμῶς νὰ ὀρίξῃ καὶ τὰς λεπτομερείας. Φαίνεται ὁμῶς, ὅτι ἀπαιτεῖται πλην τοῦ φυσικοῦ κάλλους καὶ ἡ αὐστηροτάτη ἡθικὴ, ἐφ' ᾧ καὶ προτοῦ νὰ γείνη ὥραία τις ἀποδεκτὴ ἐξετάζεται ὁ βίος αὐτῆς, αἱ σχέσεις καὶ ἡ ἐν γένει διαγωγή τῆς.

Ἡ ἡλικία δέον νὰ ἐκτείνηται ἀπὸ τοῦ 16 μέχρι τοῦ 35 διὰ τὰς διαγωνιζομένας παρθέλους, νενυμφευμένας ἢ χήρας.

Μετὰ τὴν πρώτην ταύτην ἐργασίαν, ὡς πρὸς τὴν ἀποδοχὴν καὶ τὸν ἀγῶνα, ἀρχεται τὸ ἔργον δευτέρως κριτῶν ἐπιτροπείας, ἥτις θὰ διανείμῃ τὰ βραβεῖα, ἀνερχόμενα εἰς 20,000 φράγκων, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν πολλῶν καὶ βαρυτίμων κοσμημάτων.

Ἡ ἐπιτροπεία αὕτη ἀποτελεῖται ἐκ ζωγράφων, γλυπτῶν, λογογράφων καὶ τινων κυριῶν. Δὲν θὰ ἦτο ἴσως κακὸν νὰ περιλαμβάνοντο ἐν αὐτῇ καὶ τινες ἰατροί.

Τὸ πρῶτον βραβεῖον ἀνέρχεται εἰς 10,000 φράγκων, διπλώματα δὲ κάλλους θ' ἀπονεμηθῶσιν εἰς πάσας τὰς διαγωνιζομένας, αἵτινες ἀφοῦ καταταχθῶσι κατὰ τὸν βαθμὸν αὐτῶν, θὰ τοποθετηθῶσι κατ' ἐθνότητος ἐντὸς πολυτελέστατα ὑπηρετισμένων αἰθουσῶν, ὧν τὰ παραπετάσματα θ' ἀναπαριστῶσι τὰ ἐθνικὰ χρώματα ἐκάστης. Τὴν ἡμέραν αἱ ὥραιαι θὰ φέρωσιν ἐνδυμα περὶ πάτου, τὴν δ' ἐσπέραν χοροῦ. Ἵνα δὲ κάλλιον καταδειχθῇ τὸ κάλλος καὶ ἡ χάρις ἐκάστης θὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτάς νὰ ἐπιδίδωνται εἰς ἐκείνας τὰς ἀσχολίας, αἵτινες χαριεστέρας καθιστῶσιν αὐτάς. Οὕτω ἡ μὲν θὰ παίζῃ κλειδοκύμβαλον, ἡ ἑτέρα θὰ πλέκῃ, ἡ ἄλλη θὰ ζωγραφίζῃ καὶ οὕτω καθεξῆς. Ὡς βλέπετε οὐδὲν παρελείφθη, ὅπως κάλλιον ἐξαρθῇ τὸ κάλλος ἐκάστης καὶ ἡ κρίσις δικαιοτέρα ἀποβῇ.

* *

Ἀλλ' ἄρά γε ὁ ἀγὼν οὗτος θὰ ἐπιτύχῃ; Εἶναι εὐκελον νὰ ὀρισθῇ οὕτω τὸ κάλλος; Ὑπάρχουσι τόσαι περὶ κάλλους θεωρίαι ὅσαι καὶ ὥραιαι. Οἱ κριταὶ δὲν θὰ μεροληπτήσωσιν ἢ δὲν θὰ ἐπηρεασθῶσιν ἐκ τῶν περὶ κάλλους θεωριῶν τοῦ ἔθνους εἰς ὃ ἀνήκουσιν; Ἰδοὺ τόσα ζητήματα, ἅτινα ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν πῶς θὰ τὰ λύσῃ ἡ ἐπιτροπεία τῶν κριτῶν τοῦ Σπᾶ. Ἀλλως τε εἶναι ἄρά γε δίκαιον νὰ βραβευθῇ μία ἢ καὶ δέκα καὶ νὰ ἀπορριφθῶσιν ἑκατοστύες ὅλαι; Ἐσκέφθησαν οἱ ἐν Σπᾶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὀργῆς τῶν προσβληθησομένων, ἐλησμόνησαν τὰ παθήματα τοῦ Πάριδος;

Σ.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΟΡΦΗΣ ΤΑ ΜΥΧΙΑ ΜΗ ΚΡΙΝΗΣ!

Ἄν ἡ μορφή γαλήνην ἀποπνέει, εἰξεύρεις ἢ καρδία τί σκεπάζει; πόσον συχνὰ περιαλγῆς σφαδάζει καὶ ἄπελπισ πρὸς ἑαυτὴν παλαίει;

Οἱ ὀφθαλμοί, οἵτινες μειδιῶσι εἰς τὴν μετὰ τῶν ἄλλων κοινωνίαν, ὅπταν εὐρεθοῦν εἰς μοναξίαν εἰς δάκρυα πολλάκις κολυμβῶσι.

Τὸ μέτωπον, ποῦ ἄλαζον ὑψοῦται, πολλάκις τὸ φωτίζει ἢ σελήνη εἰς τὴν παλάμην κάτωχρον νὰ κλίνη καὶ εἰς θλίψεως πνοὴν νὰ ρυτιδῶται.

Τὸ στόμα, ὅπου λάμπον ἐπανθίζει μειδίαμα γαλήνης ἐν ἡμέρᾳ, εἰς τῆς νυκτὸς τὸν ἑναστρον ἀέρα στενάζει μὲ πόνον ψιθυρίζει.

Ἐκ τῆς μορφῆς τὰ μύχια μὴ κρίνης. Ὁ φρόνιμος φυλάττει τὴν πικρίαν, ὥσάν κειμήλιον, εἰς τὴν καρδίαν πρὸ ἀναισθήτου πολυπραγμοσύνης.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΛΕΪΣΤΟΣ.

ΕΚΕΙ...

Γνωρίζω μιὰ γωνιά κρυφῇ, μιὰ χώρ' ἀγαπημένην τοῦ παραδείσου ἀδελφῇ κάτω 'ς τὴ γῆ βίγμένην.

Ἐκεῖ τὰ ῥόδ' ἀνθοβολοῦν καὶ ἀγάλια-ἀγάλια ἀνοίγουν, 'σάν χεῖλη ποῦ κρυφογελοῦν ὅταν μὲ χεῖλη σμίγουν.

Ἐκεῖ τὸ σύννεφο περνᾷ, ῥοδόφυλλο ποῦ τρέχει, καὶ διαμαντάκια ἀληθινὰ κάτω 'ς τὸ χῶμα βρέχει.

Ἐκεῖ ὁ νοῦς δὲν εἴμπορεῖ νὰ φέρῃ μαύραις ἔννοιαις γιὰτ' εἶν' ἡ μέρα φωτερὴ καὶ ἡ νύκτες ἀσημένιαις.

Ἐκ' εἶνε τ' ἄστρα περὶ πολλὰ καὶ ἥλιος ποτὲ δὲν λείπει, ἐκ' ἡ χαρὰ ῥοδογελά ἐκεῖ γελά καὶ ἡ λύπη.

Ἐκεῖ τοὺς στίχους μου σκορπῶ ποῦ τοὺς θαρρῶ παιδιὰ μου, ἐκ' εἶν' ἡ κόρη π' ἀγαπῶ, ἐκ' εἶνε καὶ ἡ καρδιά μου.

Ἐν Παρισίοις.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ.

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΣΚΕΥΕΙΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

Ἡ μεγαλοφυΐα ὁμοιάζει τὸν ἥλιον: δανεῖζει τὸ φῶς αὐτῆς.

Ἐν τραγικῇ στιγμῇ ἢ ἐν δυσχερεῖ περιστάσει λέγομεν ἀνοησίας.—Ὁ κύων ὑλακτεῖ ὅταν φεβῇται.

Αἱ θρησκευτικαὶ ἐνέπνευσαν τὴν τέχνην, ἀλλὰ ὀλίγιστοι καλλιτέχναι ὑπῆρξαν ἄγιοι.

Ἡ ὑπομονὴ δὲν εἶνε παθητικὴ· τοῦναντίον εἶνε ἐνεργητικὴ, εἶνε ἡ δύναμις συγκεντρωμένη.

Τὸ καθῆκον συνοφρεοῦται μόνον ὅταν ἀπο-